

עמ"ת 41523/08/22 - ו' נ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 22-08-41523 געים(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 299946/2022

בפני כבוד השופט דניאל פיש
העורר: ו' נ' (עוצר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

החלטה

בפני ערע על החלטות בית משפט השלום מימים: 10.8.22, 16.8.22 ו- 17.8.22.

נגד העורר הוגש כתב אישום בגין אלימות כלפי אשתו.

בהחלטה הראשונה מיום 30.6.22 צוין, שהסנגור לא חלק על קיומם ראיות לכואורה ובסופה של דבר, באותה החלטה, החליט בית המשפט להזמין תסקירות מעצר טרם קידום הדיון.

בין לבין התחלף הייצוג של העורר.

ביום 27.7.22 הוגש תסקירות שבסופה של דבר לא המליך על שחרורו של העורר לחילופת המעצר שהוצאה.

בהחלטה מיום 10.8.22 צוין, שהסנגור העלה טענות לקיומן של ראיות לכואורה או עצמת הראיות ובית המשפט לא היה מוכן לדון בהן.

לאור מסקנות התסקירות שהוגש הוחלט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

הוגשה בקשה לעיון חוזר ובלא שהתקיים דיון נקבע (על ידי השופט זיאד סאלח) שלא חל שינוי נסיבות, והבקשתה הועברה לכב' סגנית הנשיאה שתחליט בה.

ביום 17.8.22 ניתנה החלטה שאין הצדקה לקיום דין נוסף בפגרה. עם זאת, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר משלים לענייןஇזוק אלקטרוני במסגרת החלופה החדשה שהוצאה, ונקבע דין ליום 7.9.22.

הסגור העלה שורה של טענות, ובין היתר כי אין מניעה לבקש לדון מחדש בשאלת סוגית קיומם הריאות לכואורה, במידה והדבר לא נידון, ועל אף ההודה שניתנה בעניין זה קודם לכן (בש"פ 6185/19) כאשר נטען שחל כרטום בראיות. נטען שמסקנת שירות המבחן אינה מבוססת, ושהיתה צריכה להינתן המלצה גם ללא התייחסות מצד המתлонנת, שבחורה שלא לשטף פעולה ואין דבר זה צריך להיות בעוכרו של הנאשם.

לחילופין, נטען שהיא חובה לדון בחלופה החדשה שהוצאה ולשקל במסגרת זו הוספהஇזוק אלקטרוני, כפי שהתאפשר בחלופה החדשה. נטען, שהיא מקום לשמע את החלופה ולהורות על שחרור העורר בעקבותיה. לחילופין, נטען שבית המשפט לא היה צריך לעכב את הדיון לקבלת תסקיר משלים, והוא מקום להתרשם באופן בלתי אמצעי מהחלופה החדשה, גם ללא תסקיר.

המדינה טענה שיש לדחות את העורר. נטען, שלא היה מקום לפתח את סוגית קיומם הריאות לכואורה, לאחר שהסגור (הקודם) הודה בקיומן (בש"פ 22/2345).

בנוסף, נטען שלא חלף די זמן שייחשב לשינוי נסיבות לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי, ונטען, שההחלטה בבית המשפט היו מأוזנות.

עינמי בכל החלטות שניתנו על ידי בית משפט כאמור, ולא מצאתי שנפל פגם מהותי בהלן, הן מצד המהותי והן מצד הדינו. בשלבים הראשונים אמ衲ם נקבע על בסיס הודהה הטעורה דאז שקיימות ריאות לכואורה, ובעניין זה ישנן גישות שונות בבית המשפט העליון אשר לאפשרות לחזור ולהחלוק על קיומן של ריאות לכואורה מחדש (ראו: بش"פ 9049/17 ו-בש"פ 15/2196).

מכל מקום, העורר הנוכחי הוגש מוקדם מדי, כאשר בית משפט כאמור לא סתם את הגולל על האפשרות שבסוףו של יום ישוחרר העורר והורה על הכנסת תסקיר משלים, שיבחן את החלופה שהוצאה, לאחר שחלופה ראשונה נמצאה לא מתאימה. לטעמי, מסור לבית המשפט שיקול דעת אם לשמע מפקחים טרם ערכית תסקיר או לאחריו, ואין מקום להתערב בהחלטה שניתנה באשר לכך.

בסיכוםו של עניין, לא מצאתי שנפל פגם ברכף החלטות שניתנו עד כה והעורר נדחה.

**ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ב, 21 אוגוסט 2022, בהעדך
הצדדים.**